

Column

Tekst: Kim Bergshoeff

Vreemd gedrag

Al een aantal jaren heeft Roemer met regelmaat epileptische aanvallen. Hij herstelt daar snel van en wij kijken er niet meer van op (en na een dweil over de vloer en een douchebeurt voor hondjelijf merk je er ook niet veel meer van). 's Morgens en 's avonds krijgt hij een pilletje, wat hij net zo makkelijk weg slikt als een lekker koekje, dus er valt allemaal prima mee te leven.

Maar in de loop van de tijd is de tijd die tussen de aanvallen

zat steeds korter geworden en steeds vaker kreeg hij in een periode van 48 uur meerdere aanvallen. Dus leek het ons verstandig om, in overleg met onze dierenarts, eens langs een specialist te gaan.

De specialist maakt deel uit van een grote praktijk in Wageningen, voor ons een uurtje rijden. De wachtruimte is vol met mensen, honden en medisch specialisten. Vlak naast ons zit een man met een lange col in zijn handen die van een soort pluche is gemaakt. Roemer vindt het er uitnodigend uitzien en wil daar wel mee spelen. Als we zien

dat de man het leuk vindt laten we hem zijn gang gaan. Roemer staat kwispelend naar zijn nieuwe vriend te kijken met diens col om zijn nek.

Dan komt er een vriendelijk uitzijnde mijnheer in een witte jas die op weg is naar de koffieautomaat. Dat vindt Roemer interessant, dus hij wandelt, voor zover zijn lijn het toelaat, even een stukje mee. De man merkt hem op en vraagt of Roemer ook koffie wil. Roemer luistert geïnteresseerd. We vermoeden dat hij meer oren heeft naar een koekje.

Niet veel later blijkt dat de mijnheer van de koffie Roemers nieuwe dokter is. Nieuwsgierig stapt hij de spreekkamer in. De dokter krijgt een lik over zijn hand en daarna gaat onze

pluimstaart weer verder met het snuffelen in alle hoekjes. "Dit is wel een heel apart kooikerhondje," zegt de dierenarts. Tja, eenkennig is hij niet, in tegenstelling tot de meeste van zijn rasgenoten. Als hummel kreeg hij van de Vereniging Het Nederlandse Kooikerhondje al de beoordeling 'zeer ondernemende pup' en dat is in de afgelopen 6 jaar niet veranderd.

We vertellen hem over het verloop van de aanvallen en laten een filmpje zien. Aan de hand daarvan vertelt de arts dat er wel degelijk sprake is van clustering (meerdere aanvallen die elkaar opvolgen), dit is nieuws voor ons. Ook zegt hij dat herhaalde aanvallen wel degelijk hun sporen na kunnen laten. Dit wisten we ook niet: tot nu toe vergeleken we de aanvallen altijd met het lopen van een marathon: het is uitputtend en je moet ervan herstellen, maar echt kwaad kan het niet.

'Als hummel kreeg hij al de beoordeling zeer ondernemende pup'

Dit blijkt niet zo te zijn. Gelukkig heeft de arts goede hoop dat een ander medicijn beter aan zal slaan bij Roemer. Hij krijgt vanaf nu Phenoral, een medicijn dat bij een groter percentage honden resultaat geeft. En over zes weken mogen we weer terugkomen. Voordat we naar huis rijden wandelen we met ons 'vreemde kooikerhondje' nog even door het mooie Gelderse landschap.

Kim Bergshoeff woont met echtgenoot Arjo en kooikerhondje Roemer (6) in Haarlem. Kim heeft haar eigen tekst- en vertaalbureau, Kim in de pen, en is enthousiast blogger. Ze is auteur van diverse boeken waaronder 'Onbeperkt mindful' (2012), 'De canon van Haarlem' (2013) en 'Nederlandse literatuur voor in bed, op het toilet of in bad' (2014). Haar meest recente 'De KUNSTcanon van Haarlem' kwam in januari 2016 uit www.kimindepen.nl

